

IGRE SU ZAPOČELE KONCERTIMA 63. SEZONU

Iskonska muzi

PIŠE: ILEANA GRAZIO

NAKON otvaranja 63. sezone Dubrovačkih ljetnih igara program je tradicionalno započeo nastupom Zagrebačke filharmonije s velikim svjetskim dirigentom Dmitrijem Kitajenkom i solisticom Monikom Leskovar.

Dominikanska crkva je, bez obzira na veliku vrućinu, bila puna publike koja je došla čuti odlične umjetnike. Iako je bilo najavljeno da će koncert potrajati sat i pol, zbog dodatka i pljeskanja publike odužio se više od dva sata, što je predstavljalo na kraju zamor jer su prozori u crkvi bili zatvoreni. Orkestar Zagrebačke filharmonije bio je podijeljen, puhači su bili u prezbitariju, a gudači ispod raspela Paola Veneziana, što je imalo posljedicu na tonsku emisiju puhača. Odabrani program bio je ležernog karaktera što je više pogodovalo široj publici, te su na rasporedu bila djela G. Mahlera, F. Mendelssohna, Bartholdya, E. Griega i P. I. Čajkovskog.

ZVUČNA SLIKOVNICA

Početi večer s Adagettom iz Simfonije br.5 u C-duru G. Mahlera znači stvoriti ugodu da se preostali dio večeri pažljivo prati. U tom stavku spomenute simfonije Mahler orkestar svodi na komornost, razvijanje melankoničnih melodija povjerio je harfi kao božanskoj glazbi koja se suprotstavlja gudačima kao ovozemaljskoj stvarnosti. Izvedba je pod rukom Kitajenka imala finu glazuru, a mno-

Već prvim potezom gudala Monika Leskovar izaziva divljenje, jer je ona umjetnica koja sjaji umjetnošću kada drži violončelo. Svakoj varijaciji je udahнула život na poseban način, njena iskonska muzikalnost ju je vodila do raznih tipova sonornosti violončela

ge je podsjetila na Viscontijev kulturni film *Smrt u Veneciji*. Usljedila je Simfonija br.4 u A-duru, op.90 zvana „Talijanska“ koju je F. Mendelssohn napisao nakon putovanja po Italiji. Moglo bi se reći da je to zvučna slikovnica puna opuštenosti i radosti, osunčana južnim svjetlom. Izvedba ove skladbe bila je dobro pripremljena, dirigent Kitajenko ju je vodio u visokim i širokim lukovima romantičarske raspjevanosti, ali predimenzionirana zvučnost limenih puhača povremeno je iskrivljavala tonsku emisiju što je štetilo cjelokupnom dojmu.

Kao uvod za centralnu točku večeri u lijepom zamahu orkestra odsvirana je *suita Peer Gynt* br.1, op.46 Jutarnje raspoloženje E. Griega.

ISKONSKA MUZIKALNOST

Nastup velike violončelistice Monike Leskovar dočekan je s velikim aplauzom. Umjetnica je za ovaj nastup odabrala *Varijacije na rokoko temu* u A-duru, op.33 P. I. Čajkovskog koji ih je napisao u znak velikog poštovanja prema glazbi 18. st., posebno Mozarta, a posvetio

ih je njemačkome violončelisti W. Fitzenhagenu, praižvedene su u Moskvi 1877. i to samo sedam varijacija. Danas se izvodi izvorno osam varijacija i u redosljedu kakav je odredio autor. Već prvim potezom gudala Monika Leskovar izaziva divljenje, jer je ona umjetnica koja sjaji umjetnošću kada drži violončelo. Svakoj varijaciji je udahнула život na poseban način, njena iskonska muzikalnost ju je vodila do raznih tipova sonornosti violončela: od snažnog zvuka do eteričnosti. Umjetnica je uz sigurnu potporu orkestra i medijatora dirigenta Kitajenka

kalnost

ostvarila vrhunac svog sviranja, a Dubrovnik pamti šesnaest njenih nastupa na Dubrovačkim ljetnim igrama.

Za kraj večeri ostalo je i nadalje druženje s P. I. Čajkovskim, razlijevali su se zvuci majstorovog Talijanskog Capriccia op.45 i zadnji akordi su bili zaglušujući. Dirigent Kitajenko je potvrdio svoj visoki renome koji ga prati u svijetu. Nakon usklika publike Zagrebačka filharmonija i dirigent Kitajenko poklonili su publici majstorov Valcer cvijeća.

INTIMNA ATMOSFERA

Za razliku od prvog festivalskog koncerta, gdje je sve bilo bučno, drugi koncert u atriju Kneževa dvora održan je u intimnoj atmosferi, a za to su zaslužni Dubrovkinja mezzosopranistica Janja Vuletić i francuski pijanist Jonas Vittaud, koji su u lijepom izdanju prezentirali pjesme R. Schumanna, J. Brahmsa i G. Fauréa.

Dubrovkinja Janja Vuletić prvu glazbenu izobrazbu stekla je u Umjetničkoj školi Luke Sorkočević u klasi Dubravke Dabelić-Hilje, a nastavila je na visokom glazbenom učilištu u Beču. Već za vrijeme studija zapazili su njen lijepi glas i muzikalnost. Na natjecanjima je osvajala prve nagrade što joj je kasnije omogućilo da munjevito osvoji svjetske operne pozornice u Zürichu, i to pod palicom velikog svjetskog dirigenta Nikolausa Harnoncourta, zatim je pjevala u operi u Ženevi, Bruxellesu, Lyonu, a slijedeće sezone ima nastup s naslovnom junakinjom opere

Carmen što ju je već prošle sezone otpjevala u Bordeauxu. Ovo je njen prvi nastup u rodnome gradu.

Francuski pijanist Jonas Vittaud bio je najbolji u svojoj generaciji i razvio je živu djelatnost kao komorni glazbenik, solist s orkestrima i priređuje recitale.

Odlučiti se na recital s Liedom nije mali zalogaj, obično pjevačice u zreloj dobi svoje karijere prihvate taj izazov jer osim pjevačkog iskustva mora se imati i ono životno kako bi se suživjelo sadržajem izabranih pjesama. Duo Vuletić - Vittaud prvo je izveo pjesmu Noć mjesecine R. Schumanna, a zatim osam pjesama iz ciklusa Ljubav i život žene op.42 koje je Schumann napisao na stihove Adalberta von Chamissa, a sadrže široku lepezu emocionalnosti koje žene doživljavaju. Skladatelj je u čistoći romantičarskog zanosa podario stihovima melodiju, a pritom jednaku ulogu ima pjevačka i klavirska dionica. Janja Vuletić je pjevački vrlo dobro otpjevala, a u Vittaudu je imala odličnog suradnika i sukreatora ove umjetničke večeri. Držeći se njemačkog repertoara uslijedile su tri pjesme J. Brahmsa: K' da me melodija, Djevojačka pjesma, O vječnoj ljubavi, a onda su umjetnici prešli u impresionistički svijet Gabriela Fauréa i kroz osam pjesama primjereno oživjeli glazbeno pjesnički sadržaj. Publika je pljeskom dugo zahvaljivala nakon čega su uslijedili dodatci. Ipak bilo bi zanimljivije da je pjevačica u drugom dijelu večeri otpjevala operne arije kojima je oduševljavala u svijetu.

